

keer de winst, dus goedkoop is het niet meer.

Nu kwamen na de oliedip van vorige week zowel Goldman Sachs als JP Morgan met de verwachting dat de olieprijs op korte termijn weer zal stijgen,

omdat het aanbod achterblijft bij de toenemende vraag. Misschien is voor beleggers daarom Shell op 10 keer de winst nog wel eventjes interessanter. Zolang het duurt. ■

Vree kan boekje opendoen

In een interview met NRC blikt te voormalig topman **BEN VREE** van Smit Internationale terug op de sabbatical die hij zichzelf gunde. Vree zat na de overname van Smit door Boskalis een half jaar in Spanje. Wat hij daar deed? Vooral schrijven. Vijf, zes uur per dag. Over de overname van Smit. Dat moet een interessant boek wor-

ven die potentieel interessant voor je zijn. En allerlei andere partijen die daarbij horen. Private equity, strategische partijen, enzovoorts. Zo ook Boskalis. Het wordt gedaan alsof Boskalis altijd al achter ons aanzat, maar voor mij begon dat pas in 2008 te spelen.”

Ben Vree kan een aardig boekje opendoen over hoe het wer-

den en het is te hopen dat Vree er een uitgever voor weet te vinden. Hilarisch is in ieder geval alvast de manier waarop hij de zakenbankiers neerzet die hij over de vloer kreeg:

“Dat begint met de bankiers die altijd bij het bestuur willen binnenkomen met een ringbandje. Het eerste vel is een juridische disclaimer. Het tweede vel is een omschrijving van je bedrijf dat ze bij elkaar gegoogleled hebben, alsof je dat zelf niet weet. En dan komen de bedrij-

kelijk is gegaan bij de moeizame en voor sommigen nog altijd omstreden overname van Smit Internationale. Het aanvallige verzet binnen het bestuur en de raad van commissarissen, de onduidelijke rol van SHV die mogelijk als witte ridder zou optreden en het mediagevecht tussen Peter Berdowski en Vree zijn daar maar een paar elementen van. Ter leering ende vermaeck! ■

Bravo, Unilever

Jan Maarten Slagter
Directeur VEB

Het is voor een beursfonds altijd verstandig de goedbedoelde adviezen van de VEB op te volgen – maar dat wil niet zeggen dat het ook altijd gebeurt. Ik vind dat ook een merkwaardige paradox, die ons er echter niet van weerhoudt het Nederlandse bedrijfsleven blijmoedig met raad en daad bij te blijven staan. Iemand moet het doen.

Het doet dan ook plezier als een groot Nederlands beursfonds gehoor geeft aan onze aanbevelingen. De afgelopen week was het Unilever die een langgekoesterde VEB-wens in vervulling bracht. Het zeep- en voedingsmiddelenconcern maakte dinsdag bekend overeenstemming te hebben bereikt met Aegon over de inkoop van de cumulatief preferente aandelen die de verzekeraar nog in Unilever heeft uitstaan. Ook kondigde het bedrijf een openbaar bod aan op de overige ‘cumprefs’ die nog in handen zijn van ING en ASR.

Het bericht van Unilever volgt op een openbare oproep van de VEB, afgelopen februari, nu eindelijk eens een eind te maken aan de scheve zeggenschapsverhoudingen in de aandeelhoudersvergadering – iets waar de VEB al jaren voor ijvert. De drie houders van de cumprefs hebben samen 30 procent van de stemrechten in handen voor een kapitaalbelang van minder dan 1 procent.

Die overmacht in de aandeelhoudersvergadering was voor Unilever de reden de certificering van de gewone aandelen Unilever in stand te houden. Hierdoor wordt het Administratiekantoor, dat kan stemmen op alle certificaten waarvoor beleggers niet zelf hebben aangegeven te zullen stemmen, in staat gesteld de stemuitslag in de aandeelhoudersvergadering te bepalen. Certificaathouders wordt hierdoor de mogelijkheid ontnomen om effectief invloed uit te oefenen op belangrijke kwesties. Dat is de VEB natuurlijk een doorn in het oog.

Deze certificering zorgt voor onnodige kosten en wordt door vooral buitenlandse beleggers niet begrepen. Het gebrek aan zeggenschap van de werkelijke kapitaalverschaffers zorgt voor een blijvend drukkend effect op de koers.

De VEB riep in februari op deze misstand weg te nemen door het terugkopen, tegen een redelijke prijs, van de nog uitstaande cumulatief preferente aandelen. Daar is Unilever blijkaar voortvarend mee aan de slag gegaan. De prijs die het biedt voor alle uitstaande cumprefs komt neer op 157 miljoen euro, een premie van 40 procent boven het bod dat Unilever vorig jaar deed en dat werd afgewezen. Unilever tast daarmee behoorlijk in de buidel, maar volgens de VEB niet onverantwoord diep om te komen tot een acceptabele ‘one share, one vote’-situatie (over 2010 wil Unilever € 1,3 miljard aan dividend uitkeren).

Het woord is nu aan ASR en ING. Pikant is dat het beursfonds ING ook nog geen afstand heeft genomen van zijn certificering en daarmee nu de laatste der Mohikanen dreigt te worden. De komende herstructurering van de verzekeraar biedt een uitstekende gelegenheid hier iets aan te doen. ■